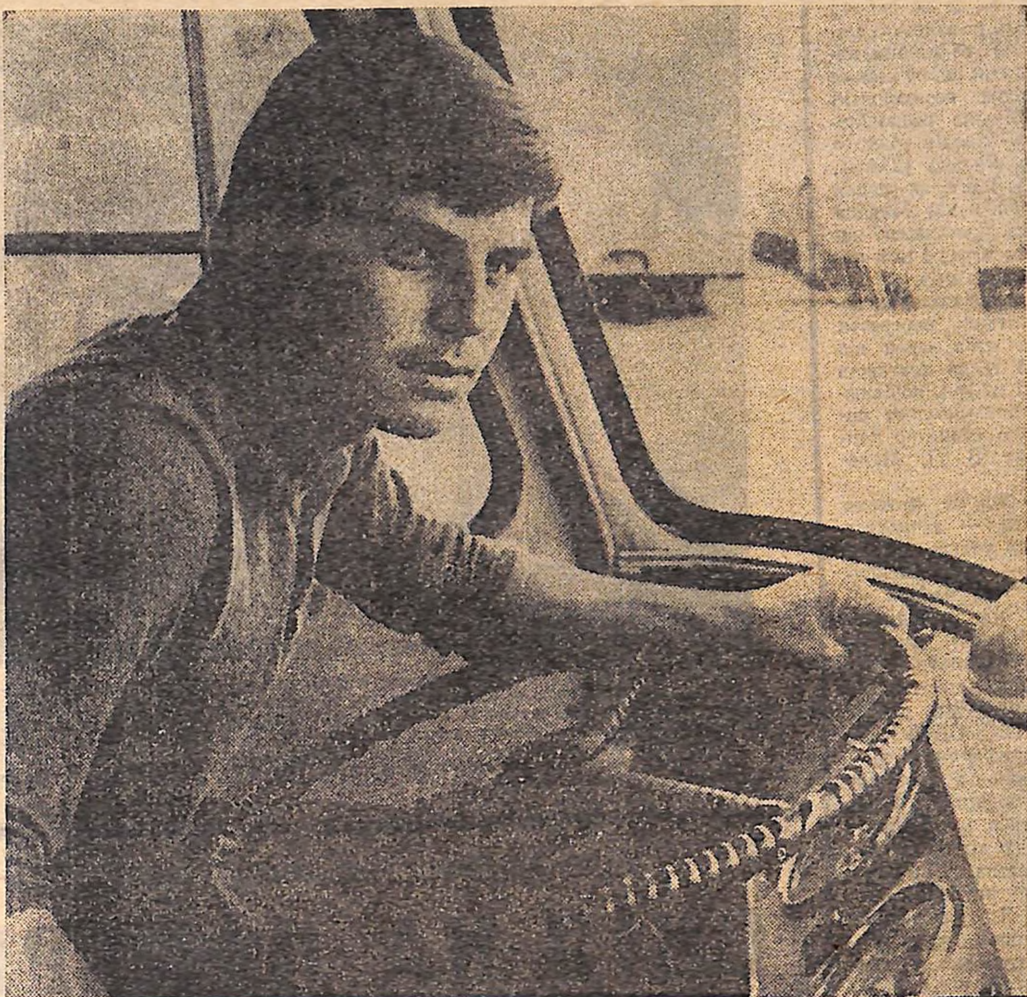

Олександр ШУМЕЙКО, молодий водій Світловодського автотранспортного підприємства № 10037, твердо знає, що звання члена комсомольсько-молодіжного складу вимагає, насамперед, високого авторитету серед товаришів. Повна віддача в шоденній праці, знання своєї справи — ось складові авторитету комсомольця Шумейки.

Фото В. СТРИГУНА.

ПЕРША КОЛОНКА НОМЕРА ДВА РЯДКИ З БІОГРАФІЇ

Останній шкільний вальс. Випускний вечір. Він запам'ятовується на все життя. Напутні слова улюблених учителів, які знову, як завжди, з першим вереснем зайдуть до класу, та сидітимуть за партами інші — сьогоднішні випускники розпочнуть нове життя. Такий уже період настав для сімнадцятирічних, — все, чим вони зараз живуть, події хвилюючі, і від того відрізняються в пам'яті назавжди.

До того ж, для юнаків і дівчат — це рубіжний штрих в їх, поки що небагатій, біографії. В якійсь канцелярській довідці він читатиметься коротко і в кожного однаково прозаїчно: «Такого-то року закінчив середню школу, пішов працювати... вступив до інституту...». Насправді ж за цими словами роздуми і суперечки, безсонні ночі і розчарування, сумніви і термінові домашні «наради»...

Проте випускник зовсім не схожий на вершника, який, опинившись на роздоріжжі має думкою, по якій дорозі спрямувати свого коня. Ще задовго до того, як Сергій чи Валя, Віктор чи Наталка, забувши про всі тривоги, міркуватимуть над екзаменим білетом, про їх майбутню долю турбуються дорослі. Основне завдання педагогів, комсомольських організацій шкіл, комітетів комсомолу підприємств — не залишити юнака чи дівчину напризволяще, не забути в поспішності чи байдужості жодного вчорашнього учня. Активно діють при обласних комісіях, міських та райвиконкомах комісії по трудовлаштуванню випускників шкіл. Вони займаються розподіленням юнаків і дівчат на роботу. Зараз, наприклад, в багатьох містах області на урочистому вечорі випускникам вручаються атестати зрілості і направлення на виробництво. Про тих, для кого прозвучав останній шкільний дзвінок давно вже знають, їх з нетерпінням чекають на заводі, фабриці, в колгоспі чи на будові.

Посвячення в робітники, урочиста видача першої зарплати — чимало нових традицій побуту сьогодні на виробничих підприємствах області. Їх ініціатори — комсомольці. Юнака чи дівчину приймають у свою дружну сім'ю. Все це не може не закріпити в серці молодих почуття гордості за обрану професію, за приналежність до класу робітничого, колгоспного селянства.

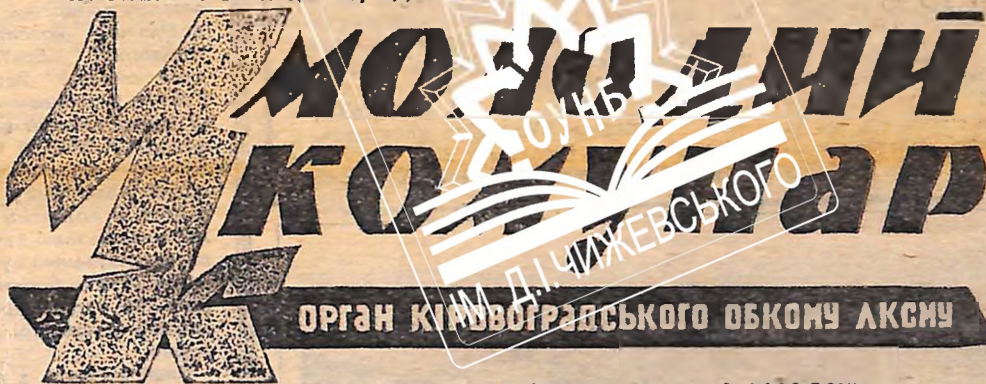
Сьогоднішнє виробництво складне й багатогалузеве. В цехах заводів і фабрик з'являється все більше автоматичного устаткування, цілих поточкових ліній. Виробництво потрібні грамотні люди. Для продуктивної і натхненної праці тут створені умови.

Кілька місяців у відділах кадрів привітно приймають випускників шкіл. Тим, хто надійде восени особливо потрібні та привітності та щирість. Як правило, чимала частина випускників продовжуватимуть навчання далі. У вузах, технікумах. Ті, для кого перша спроба виявилася невдалою, в робітничому колективі мають знайти підтримку, добру пораду, оволодіють корисною для суспільства професією.

Особливо важливо, щоб з перших днів новачок відчув себе рівноправним членом колективу, брав активну участь у вирішенні справ комсомольської організації, цеху, ділянки. Адже справжній колектив починається там, де кожний відчуває відповідальність і турботу за іншого, за спільну справу.

Випускник, з щасливою посмішкою сходить зі сцени, де йому вручили атестат зрілості і направлення на роботу. Який його дальший крок? Це має цікавити і турбувати всіх, — два рядки в біографії мають залишити в юнака чи дівчини упевнене почуття правильного і свідомого вибору.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЬ!

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XIV
№ 77 (1713).

30
ЧЕРВНЯ
1973 р.
Ціна 2 коп.

ЗАКЛЮЧНА БЕСІДА

Л. І. БРЕЖНЄВА

з Ж. ПОМПІДУ

ПАРИЖ. 27 червня в Палаці Рамбуї, поблизу Парижа, були завершені розмови Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва з президентом Французької республіки Ж. Помпіду, які пройшли в діловій конструктивній обстановці.

(ТАРС).

ВІД'ІЗД Л. І. БРЕЖНЄВА

З ПАРИЖА

ПАРИЖ. 27 червня Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв і радянські офіційні особи, які були разом із ним у Франції, відбули на Батьківщину.

(ТАРС).

ПОВЕРНЕННЯ В МОСКВУ ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЄВА

27 червня в Москву повернувся Генеральний секретар ЦК КПРС, член Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв. Він перебував у США на запрошення президента Р. Ніксона з офіційним візитом і відвідав Французьку республіку на запрошення президента Ж. Помпіду відповідно до практики консультацій на найвищому рівні, яка встановилася між Радянським Союзом і Францією.

Разом з товаришем Л. І. Брежнєвим у Москву повернулися офіційні особи, які його супроводили.

(ТАРС).

ШОСТА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

29 червня у Києві розпочала свою роботу шоста сесія Верховної Ради Української РСР восьмого скликання.

У сесійному залі Верховної Ради УРСР зібрані депутати і гості. Серед присутніх — передовики і новатори виробництва, діячі науки і культури, представники партійних, радянських і громадських організацій.

10 година ранку. Під бурхливі оплески місця в ложах займають керівники Комуністичної партії і Уряду України товариші О. Ф. Ващенко, Г. І. Ващенко, І. С. Грушецький, В. І. Дегтярьов, Н. Т. Кальченко, І. К. Лу-

так, О. П. Ляшко, О. А. Титаренко, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк, В. О. Сологуб, В. М. Цибулько.

Сесію відкрив Голова Верховної Ради УРСР депутат М. У. Білий.

Затверджується такий порядок денний сесії:

1. Про стан і заходи по дальшому збільшенню випуску товарів народного споживання та підвищенню їх якості.

2. Про підсумки виборів до місцевих Рад депутатів трудящих УРСР чотирнадцятого скликання.

3. Про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР.

З доповіддю у першому питанні порядку денного виступив член Політбюро ЦК КП України, перший заступник голови Ради Міністрів УРСР депутат Г. І. Ващенко.

З відповіддю постійної комісії у першому питанні порядку денного виступила голова комісії по легкій і харчовій промисловості голова Херсонського обласного депутатського з'їзду Д. І. Проценко.

Почалося обговорення доповіді і свідосвідів.

(РАТАУ).

Ми, будівельники, — представники мирної професії. Зводимо один за одним світлі, затишні будинки. Вони будуть для щасливого життя. Дуже хочеться, щоб їх не кохали грозіві вітри війни.

Поїздка Генерального

ВІЗИТ ДРУЖБИ

секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва до США насглибоко схвилювала. Цей візит — вагомий міжнародна подія, яка свідчить, що стосунки між двома державами сьогодні поліпшуються. Між

США і СРСР пролягли тисячі кілометрів. Тепло, з яким зустріли в США Леоніда Ілліча Брежнєва, переконує, що трудовий люд Америки прагне миру. Йому, як і нам, не потрібна війна.

Радянські люди гаряче підтримують Програму миру, що її впроваджує ЦК КПРС.

В. СМОКВІН,
тесляр Кіровоградського управління «Житлобуд».

ЖИВНИМ
ОБ'ЄКТИВОМ

Колоситься врожаєм хлібне поле. І настрій від цього в численній гвардії механізаторів, тих, чия праця леліалась воно, піднесений, бойовий. Закінчили косовицю в найменші строки вирішили молоді екіпажі області.

З метою найповнішого висвітлення живих третього, вирішального року п'ятирічки редакція газети «Молодий комунар» оголошує конкурс на кращий знімок серед фотожурналістів та фотографів. Кращі з них друкуватимуться на сторінках газети.

Темі конкурсних фотознімків — тематичні фотознімки про урочистий початок та хід живих, фотознімки передовиків косовиць, агітаторів, політінформаторів, участь працівників сфери обслуговування, учнівських виробничих бригад у жнивних тощо.

УМОВАМИ КОНКУРСУ ПЕРЕДБАЧЕНІ ПРЕМІЇ: ПЕРША — 35 КАРБОВАНЦІВ, ДРУГА — 30 КАРБОВАНЦІВ, ТРЕТЯ — 25 КАРБОВАНЦІВ.

ПІДСУМКИ КОНКУРСУ БУДУТЬ ПІДБИТІ ПО ЗАКІНЧЕННІ ЖИВНОЇ КАМПАНІЇ, ІМЕНА ПЕРМОЖЦІВ ВИДРУКУВАНІ В ГАЗЕТІ.

ВСЛУХОВУЄННЯ в монологах стелу — і в тиші досягнутого колосу, в шумовинні буйнозелених лісостегів і пісній жайві-ра вже чуєш схвильоване: «Життя незабаром, життя...» Турбота про ливний хліб стала сьогодні на порядок денний нарад і засідань, загальних, партійних, комсомольських зборів колгоспів. Бо нема зараз турботи більшої у хлібороба, як підготуватись до битви за врожайний врожай. З таким настроєм, саме битись за кожну зернину, а не задовольняти тим, що прийде в комори, зібрання днями на відкриті комсомольські збори групи комсомольсько-молодіжного колективу автогаражу колгоспу імені Калініна Новгородківського району.

Перші слова виступаючих — про конкретну відповідь на лист українських комбайнерів та звернення комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Перше травня» Маловишківського району. Бо їх заклик горкається найпогамішшого в

ний колектив зайняв перше місце по району і був нагороджений в День радянської молоді Грамотою РК ЛКСМУ та цінним подарунком. Високі соціалістичні зобов'язання вирішального року п'ятирічки комсомольці виконують з честю. Найбільше тоннкілометрів наїздили за шість місяців Микола Леонтів (26600), Федір Бузько (23900), Леонід Олексієнко (21240). Тому, як сказав у своєму виступі передовий водій Микола Леонтів, колектив має всі можливості перевезти зернові швидко, без втрат і цим поділовому підтримати маловишківців.

ВЕЛИКИЙ обсяг робіт чекає молодих водіїв. На їх долю припадає перевезти десь 100—105 тисяч центнерів зерна від комбайна на тій 60—65 тисяч центнерів від току на елеватор. Такі цифри, порівнюючи з високоврожайним позамишленим роком, навіть у своєму виступі секретар партійної організації колгоспу В. Л. Макаренко.

— Ми не можемо забути, — звернувся він до учасників зборів, — що п'ятнадцять загублених зерен на погонному метрі через двадцять п'ять кілометрів рівняється десяти кілограмм зерна.

ХЛІБОРОБСЬ К Арифметика, підрахунок з точністю до зернини. Вони ведуться цими днями на всіх ділянках господарства. Як поін-

формував збори головний інженер колгоспу М. А. Уманський, із вісімнадцяти комбайнів на сімнадцять вже стоїть знак «Д-73». Бойова підготовка до збирання робіт йде в загальному руслі, і члени комсомольсько-молодіжного колективу автогаражу дали слово на своїх зборах не підвести жодну з ділянок боротьби за врожай, не підвести маловишківців. В рішення зборів вони записали: високопродуктивно використати кожну машинну, щоб забезпечити безперебійну роботу комбайнів; закрити всі шляхи втрат зерна, працювати під девізом: «Великому хлібу — комсомольську турботу!», дбайливо доглядати ввірену нам техніку, економити нафтопродукти та запчастини, суворо дотримуватись правил протипожежної безпеки. Всі сили докладемо, щоб одним з перших в районі виконати державний план хлібозаготівель.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Колгосп імені Калініна
Новгородківського району.

ВСЕ ДЛЯ МАЙБУТНЬОГО ВРОЖАЮ

Із зборів комсомольської групи

свідомості хлібороба — не пропала б даремно праця цілого року. Виступає Григорій Горбенко так і можна назвати: «Все для майбутнього врожаю!».

— Виростити врожай, — сказав він, — півсправа, треба вчасно зібрати його. Наше завдання — вчасно і якісно перевезти зібраний хліб.

До жнив комсомольці і молодь автогаражу підготувались давно. Кожен тут знає, з яким комбайновим агрегатом буде працювати, якими дорогами відвозитиме зерно. Кілька разів перевірили і закрили всі канали втрат зерна: зашпаклювали щілини в кузовах, наросили бортів, приготували брезентові покривала для кожної автомашини, встановили іскрогасники, протипожежне обладнання.

З хорошою виробничою платформою підійшли молоді водії до косовиці хлібів. Секретар комсомольської організації колгоспу Микола Гудименко повідомив, що за підсумками соціалістичного змагання першого півріччя їх комсомольсько-молодіж-

Ідуть вулицею в святковому вбранні юнаки, дівчата, з щасливими посмішками, з квітами в руках. Скільки вони мріяли про ці хвилини. І ось востаннє всім класом крокують вони до пам'ятника В. І. Леніна, щоб покласти до підніжжя квіти, послухати напуття вчителів. Затихли акорди шкільного вальсу, у руках — атестат зрілості. Прощай, школо! Попереду — широка життєва дорога.
На фото: покласти квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну йдуть випускники Кіровоградської середньої школи № 6.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВІДПОВІДАЙ, ТОВАРИШУ КОМІТЕТІ СЛІД НА ПАПЕРІ

- КОЛИ СПРАВИ ДОВОДЯТЬСЯ ДО КІНЦЯ
- ...І КОЛИ НЕ ДОВОДЯТЬСЯ

Комсомольську організацію колгоспу «Україна» в пасивності не звинувачувати. Сорок її членів, кожен на своїй ділянці, успішно трудяться над виконанням завдань п'ятирічки. Молодіжний колектив і в тракторній бригаді, який очолює Василь Рябун, в минулому році нагороджений вимпелом ЦК ВЛКСМ. Сам Василь — кращий молодий механізатор в районі. В колективі — дві механізовані ланки по вирощуванню кукурудзи. Хлопці борються за 100 - центнерний врожай качанистої на зерно.

Знайомлячись з роботою комсомольської організації колгоспу «Україна», бачиш багато хороших справ. І тим прикріше, що поряд з цим надібуєш на негативне.

В теці секретаря комітету комсомолу колгоспу Василя Кривди зберігається договір на соціалістичне змагання між молоддю колгоспів «Україна» і «Більшовик». Вже минуло півріччя, а підсумки його ще ні разу не підбивались. Молоді виробничники колгоспу «Україна» нічого не знають про трудові здобутки своїх ровесників із сусіднього господарства.

І цьому не дивуєшся, коли визнаєш, що не всі доярки знають з ким змагаються навіть у своєму колгоспі, що дівчата брали зобов'язання в розрізі колгоспу, а завдання на комсомольську групу визначити не спромоглися.

Обмолвлю, що, коли б йшлося лише про комсомольську організацію колгоспу «Україна», прикрі випадки не гадувалися б. Василь — це молодий ватажок, а по його зав'язанню ланцю, що будуть направлени і ці недоліки. Але йдеться про те, як керує ходом соціалістичного змагання серед молоді районний комітет ЛКСМУ.

В березні цього року пленум райкому комсомолу розглянув питання «Про роботу комітетів комсомолу по керівництву соціалістичним змаганням». На ньому, зокрема, наголошувалося:

«В питанні гласності є значна недоробка з боку райкому комсомолу: недостатньо узагальнювався досвід організації та керівництва змаганням, не завжди вчасно відзначались перемоги змагання».

А в заходах, розроблених пленумом, записано: «Комітетам комсомолу первинних комсомольських організацій підняти роботу по поліпшенню гласності змагання. Підсумки змагання висвітлювати в стінній пресі, практикувати випуск «блискавок», регулярно проводити вечори трудової слави, на яких вшановувати переможців змагання».

Щодо останнього, то в районі організовано роботу по визначенню і вшануванню передовиків виробництва. Але і в райкомі не розуміють, що це ще не означає остаточно поліпшення гласності змагання. Підсумки підбиваються по виробничих показниках у відкритті від ходу самого змагання. Трудові суверени мало, а іноді і взагалі нічого не знають один про одного. А отже, і дух суперництва, який покликаний відігравати значну роль у підвищенні продуктивності праці, існує лише на папері.

Простіше кажучи, внаслідок чого так сталося, не важко. По-перше, рішення пленуму в районі не поспішали виконувати, а працівники райкому ЛКСМУ — перевірити, а вони виконуються. По-друге, заходи, вироблені пленумом, не були до кінця продумані. Взяти хоча б таке. В рішенні записано: «Виплатити і поширити досвід кращого молодого виробничника по виконанню соціалістичних зобов'язань, взятих на 1973 рік». І вказано термін: жовтень — листопад. Звичайно, непередовий досвід стане в пригоді і в наступному році. Та чи не доцільніше було б зробити це по закінченні першого, бодай, другого кварталу такого напруженого і відповідального року. Далі, вирішено провести конкурс на кращого по професії — орача (квітень), майстра машинного доїння (квітень) і т. д. Пояснює другий секретар райкому комсомолу Олександр Резнік:

— Ми у цей час не

змогли їх провести. Неревальний час.

Можливо. Але чому ж про це не подумали на пленумі?

Прорахунки районної комсомольської організації були наслідком недоробок з боку РК ЛКСМУ. Може здатися, що тут взагалі не спроможні довести задуману справу до кінця. Нічого подібного. На противагу приведу приклад, де на такій же відповідальній ділянці завдяки зусиллям працівників райкому комсомолу, комсомольського активу досягнуто значних успіхів. Мається на увазі комсомольська політосвіта.

В районі в політгуртках навчається понад 1800 чоловік молоді. Мережу слухачів і пропагандистів вкомплектовано вдало. Серед пропагандистів, наприклад, 32 комуністи з 38-ми, а вищу освіту мають 33 чоловіки. Заняття проходять регулярно. Додатково вивчаються матеріали Спільного урочистого засідання, присвяченого 50-річчю СРСР, грудневого (1972) Пленуму ЦК КПРС. На заняття в організації протягом року виїжджали члени райкому комсомолу.

Десять семінарів з комсомольськими пропагандистами проведено протягом навчального року. Методична рада по політосвіті надавала керівникам гуртків ліву допомогу. А на сторінках районної газети «Вогні комунізму» постійно друкувались розповіді про кращих пропагандистів, про те, як проводять заняття в окремих гуртках.

І, як наслідок, рік в системі політичної освіти завершено успішно. Щойно відбулись заключні заняття, як було підбито підсумки навчального року.

Бюро Гайворонського райкому комсомолу розглянуло ряд ділових питань, що стосуються ідеологічного забезпечення виконання молоддю планів дев'ятої п'ятирічки. Можна впевнено сказати, що в цьому напрямку зроблено чимало. Але поряд — і багато недоробок. Чимало часу втрачено. Отже, вправлення їх не слід відкладати «у довгий ящик».

Б. КУМАНСЬКИЙ,
спецкор «Молодого комунара».
Гайворонський район.

ВETERАНИ ЗУСТРІЧАЮТЬ ГОСТЕЙ

Про подвиги нашого земляка Г. А. Мельника, який в роки Великої Вітчизняної війни був одним з ватажків кавалерійського партизанського з'єднання, а потім згуртував загони народних месників в Чехословаччині, ми вже не раз повідомляли на сторінках «Молодого комунара». Кожного року Григорій Арсентійович відвідує своїх чехословацьких друзів, буває в тих місцях, де він загинув імені Яна Козіна. А в Кіровоград ідуть колишні партизани з братньою Чехословаччині. Ось і нині ветеран приймав гостей — зустрівся з Габрієлем Заднічковою, колишньою партизанкою, яка тепер в Кутній Горі очолює комітет чехословацько-радянської дружби. Був спогад про її чоловіка комісара Юзефа Заднічкова, про його бойовий шлях од Безлука до Праги, була згадка про народних месників із загону імені Яна Козіна. Г. Заднічкова зустрілася також з ветеранами війни М. І. Єсінін, І. А. Бурлакою, О. Ф. Нагорним, Л. С. Хропаком. Піонером СШ № 11 вона передала сувеніри, адреси школярів Кутньої Горі.

А на другий день Г. А. Мельник розповів про подвиги чехословацьких партизан комсомольцям міста.

М. ВІНЦЕВИЙ.

На знімку: Г. А. Мельник та М. І. Єсінін зустрічає Габрієль Заднічкову в аеропорту.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Назустріч 70-річчю II з'їзду РСДРП

РОЗУМ, ЧЕСТЬ І СОВІСТЬ ЕПОХИ

У Київському філіалі Центрального музею В. І. Леніна підготовлено виставку, присвячену 70-річчю II з'їзду РСДРП. Більш як на 20 плакатах експонуються фото- і кінодокументи, які розповідають про створення, історичний шлях ленінської партії нового типу, про надзвичайно глибокі економічні перетворення, здійснені радянським народом під керівництвом КПРС.

Виставка відбиває діяльність партії більшовиків по керівництву революційною бо-

ротьбою, яка привела до перемоги Великого Жовтня.

МОВОЮ ПЛАКАТА

У Харківському художньо-промисловому інституті відкрилася виставка політичного плаката, присвячена 70-річчю II з'їзду РСДРП. На ній представлено твори графіки більш як 80 студентів-старшокурсників. Великий інтерес глядачів тут викликають плакати «Пролетаріат поставлений за кермо», «Партія — безсмертя нашої справи».

ІНСТРУКТОР ПО СПОРТУ

Найбільше в нього турбот в суботні і недільні дні. Іван Канішенцев, інструктор по спорту Заваллівського графитового комбінату, знає: саме тоді він має посприяти сповна, щоб найінтенсивніше працювали спортивні секції, щоб цілоденно були завантажені спортивні споруди. На вихідний день він планує поєдинки спартакіади підприємства, влаштовує туристські походи. Особливо полюбився йому робота в колективі фізкультури після того, як стартував новий комплекс ГПО. Іван Канішенцев разом з комсомольськими активістами підготував громадських помічників, які очолили групи майбутніх значківців. Через рік майже сто молодих робітників склали нормативи, а тепер Іван Канішенцев приймає у них заліки з плавання.

Чимало уваги приділяє він пропаганді фізкультури та спорту. Вечори спортивної слави, зустрічі з провідними

спортсменами району, вшанування чемпіонів стали традиційними в колективі фізкультури.

Плідно працюють інструктори по спорту в житлово-експлуатаційних конторах № 6 та № 7 м. Кіровограда. Дмитро Бадіян та Раїса Овчаренко. Налагодивши фізкультурно-масову роботу з підлітками за місцем проживання, повсякчас урізноманітнюють форми і методи своєї діяльності.

Школярі з цих мікрорайонів міста вже не перший рік в числі переможців турнірів юних хокеїстів, футболістів. Під час літніх канікул на спортивних майданчиках поєдинки тривають кожного дня. І знову ж таки успіх прийшов тому, що Дмитро Бадіян і Раїса Овчаренко мали неабияку опору на громадських активістів — робітників меблевого комбінату, взуттєвої фабрики, вчителів СШ № 9, 13.

Вміло зорієнтувалися в підготовці значківців ГПО інструктори по спорту Світловодського району. В колгоспах імені В. Ульянова, імені 40-річчя Жовтня, імені Чапаєва саме завдяки їм об'єднані непогані спортивні комплекси, туг найвищі результати в юнаків і дівчат, які складали залік з фізичної та військово-технічної підготовки. І це не випадково. Світловодський райком ЛКСМУ та районний спорткомітет постійно дбають про підбір фізкультурних працівників, налагодили навчання активістів, які очолюють шеренги фізкультурників. Семінари, показові масові спортивні змагання, пропаганда досвіду кращих фізкультурних ватажків дали свої результати. В Світловодськ нині їдуть вчитись з усіх районів області. Те, що тут найбільше підготовлено спортсменів-значківців, що ретельно і послідовно вирішують справу з будівництвом спортивних споруд — заслуга ватажків колек-

тивів фізкультури, тих, хто безпосередньо на місцях вміло налагодив фізкультурно-масову роботу серед молоді.

А якщо ми говоримо, що в Устинівському чи Голованівському районах погано дбають про підготовку спортсменів-розрядників, невміло налагодили справу з підготовкою значківців ГПО, то в першу чергу доводиться зауважувати, що тут мало досвідчених фізкультурних працівників на місцях. Так і на комбінаті «Кіровоградважбуд», на заводі тракторних гідроагрегатів, в колективах фізкультури Вільшанського району. Плильність кадрів, недоліки в підвищенні їх кваліфікації даються взнаки. Неполадки в першу чергу, приймаються через відсутність хороших інструкторів по спорту. Бо саме вони мають повести за собою молодь, допомогти підвищити свій фізичний гарт, саме вони повинні перекинути місток до площини, де роблять свої кроки спортсмени високого класу. Від них залежить, як зійдуться головні лінії — до масовості і майстерності в спортивному русі.

Редакція отримала лист: «У вашій газеті у «Гронах» було вміщено фотографію вокально-інструментального ансамблю «Смерічка». Ми всі дуже полюбимо цей колектив і хотіли б побільше взнати про його учасників. Були б дуже вдячні, коли б газета «Молодий комунар» згадала про цей чудовий ансамбль».

Комсомольці 10-го класу Зеленівської СШ
Петрівського району».

Ми звернулись до чернівецьких журналістів. Головний режисер Чернівецького телебачення В. М. Селезінка надіслав нам розповідь про «Смерічку», яку ми друкуємо сьогодні в «Гронах».

— Ти признайся мені, співаєш два юнаки, а у підоп'ядь, наче плескіт хвилі Черемоша, наче пітру шум, зігхають інструменти, і луною з синіх гір, як сопляки чистий голосок, дівочий спів:

Червону руту
Не шукай вчорами...

І здається, що не тільки та дівчина з пісні, а й самі хлопці і дівчата з вокально-інструментального ансамблю «Смерічка»

Один з хлопців склав вірш, Левко музику написав, солістом став Василь Зінкевич. І рівно опівночі вітанням Новому 1967 року полинули звуки «Сніжинки». Мелодія полонила зал. Пісню виконували кілька разів. Перший успіх, чари новорічної ночі, жадаба творчості і краси ще більше зблизили учасників ансамблю, який назвали «Смерічкою», бо хотіли, щоб він був завжди молодим, як гірське вічно зелене джерело Карпат

І коли ви побачите на сцені чи на екрані телевізора стоункого юнака з відкритим обличчям, з ласкавим поглядом добрих очей, придивіться до костюма на ньому, на всіх учасниках ансамблю. Всі вони пошито за його ескізами.

Поруч з Василем співає «Червону руту» трохи сором'язливий чорнявий юнак. Це Назарій Яремчук. Довго вношував мрію співати в «Смерічці». Намагався бути поближче до неї, але не на-

роботи хлопці та дівчата. З великої любові до пісні, до музики і краси прийшли вони в ансамбль.

Багатох з оркестрової групи уже знаємо давно: Олександр Бендас (соло-гітара), Олександр Марков (ритм-гітара), Олександр Мазан (ударні інструменти), як і солістка Ганна Мельник — старожилки «Смерічки». Поповнили оркестрову групу і учні Чернівецького музичного училища — Ярослав Рябенко (піаніст-органіст), Степан Григоренко (труба), Віктор Влад (тромбон), Ілля Кока (саксофоніст). Із Закарпаття приїхав Андрій Зомборі (бас-гітара).

Солістка м н ансамблю стапуть також з Чернівецької СШ № 14, недавня учасниця республіканського конкурсу комсомольської пісні Наталя Слабосильна та Алла Зборюкова, котра, до речі, єдина в колективі має досвід виступів на професійній сцені, бо після закінчення культурного училища працювала в філармонії.

З Львівського музичного училища прийшла в «Смерічку» Ірина Татомір, яка й сама пробує писати пісні, а з Житомирського училища — Оля Шевченко.

Мені завжди подобалося співати тут у Чернівцях, хоч і пилилася на покійному відділенні.

Ми на першій генеральній репетиції. Погасло світло, і на сцені, як три райкові зорі, три солістки ансамблю в білих з жовтогарячими аплікаціями довгих суцільних сріблястих початок чарівної мелодії. На фоні такого ж світлого в стилізованих костюмах оркестру два хлопці в темних строях — Зінкевич і Яремчук.

Жовтий лист спаде і впросто зелений.

А ти у пісні будеш біля мене,

мережаться слова нової Івасюкової пісні, а ті, хто в залі, ще раз переконаються, що, мабуть, ніхто так не зможе заспівати пісень В. Івасюка, як співає їх «Смерічка». А тимчасом уже «Горняк» Дутковського то круто повертає нас разом з дарами-плотогонами на згинах бурхливої річки, то ніби підіймає на орлиних крилах над вершинами гір, то знову витанцює з білими хвилями Черемоша — брата!

Співають, хлопці і дівчата про яворову соплячку, що грає-ви-гравала та пишний, як пшеничний колос, дівочий душу бентежила, про веселі подорожі, про руту зеленої червоної диво-квіт, і є ті пісні виявом щасливого життя. Слухаємо їх і згадуємо, що по-ранішньому нещодавно це про буковинську пісню говорили: «Вона схожа на плач». І це була правда. В піснях тих була відбита вся суїна історія краю, котрий більше півстоліття страждав у ярмі різних поневолювачів, аж поки 29-го червня 1940 року Північна Буковина не поз'єдналась із УРСР. Північна Буковина прийшла у велику дружну сім'ю народів Союзу РСР. Народи-брати допомогли буковинцям будувати нове щасливе життя. Радість праці, упевненість у майбутньому породило пісню, котрі захоплюють нині свого іскристого життєрадісності, оптимізму.

Василь СЕЛЕЗІНКА.

Виктор ГАНОЦКИЙ

СТРАНУ ПЕШКОМ...

Живу открыто и распахнуто,
Страну пешком немало исходив.
И в сердце, будто зерна в пахоту,
Ее ложатся песни и дожди.
Я прорастаю дружно всходами
Ее Курчатовых, ее Микул.
И кровь в выськи стучит, как ходики
В отцовском доме на реке Ингул.
Я слышу, затаив дыхание,
В себе немой, несмелый зов сохи.
Родство мне с мужиками и дехканами
Напоминают криком петухи.
Я вижу, как пригладив бороды,
Льняные, белые, как дым,
Прокладывают деды борозды
Тем, кто придет на смену им.
Они пришли, другие пахари,
И повторяются в труде,
Затем, чтоб космос, хлебом пахнущий,
Начало брал в их борозде.

КРАСНЫЕ ЦВЕТА

Мне часто снится: взмыленные кони,
Из-под копыт взлетают снега комья,
И синие, как молнии, клинки,
В атаке — красные полки.
На шлемах звезды пламенеют ярко.
Поэскадронно их пронесит ярость,
Как только-что открытые созвездья —
Расплаты и возмездья.
И в белый снег, нет — в белое пространство,
В бою сгорев, летят легко и красно.
Но даже через толщу многих лет
Доходит их неугасимый свет,
И конников — высокая мечта,
Отстаивающих красные цвета...
Мне часто снится...

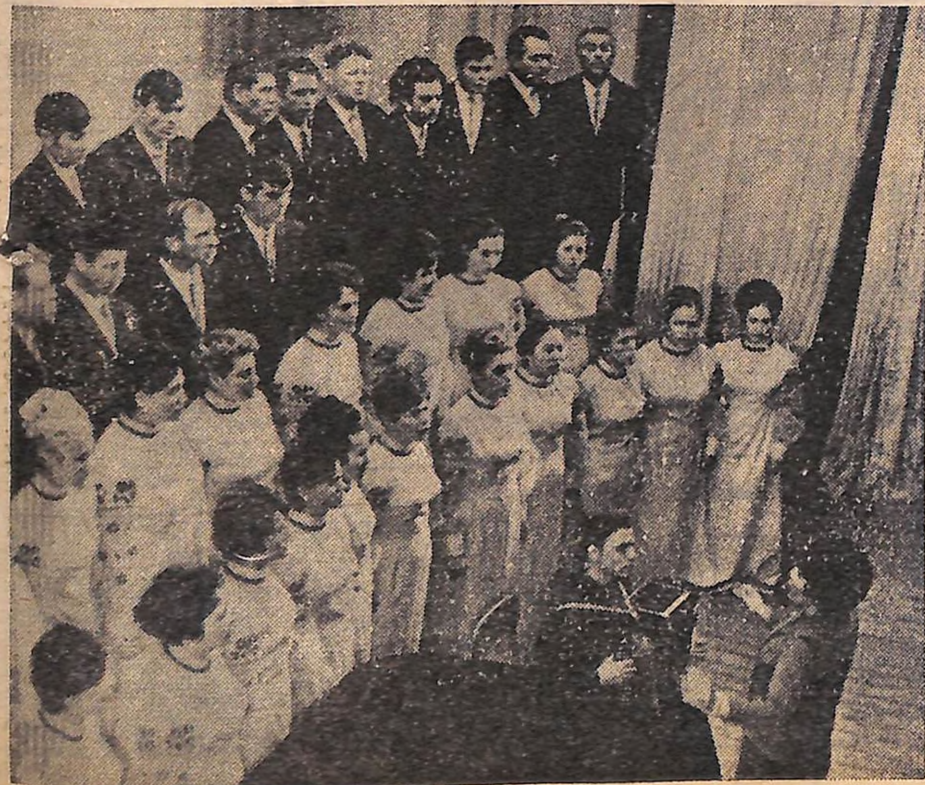

ОТКРЫТИЯ

Человек открыл Америку и полюс.
Человек настойчив и упрям.
Вновь его увозит скорый поезд
В сказочные земли за Урал.
Вновь стоит ракета наготове,
Космос обживается, как дом.
Ищет до утра единственное слово
Человек, склонившись над столом.
Ни конца открытиям, ни края,
Потому, что в мире все равно
Человек не что-то открывает,
А себя — во многом белое пятно.

ЛИВЕНЬ

Густая сетка
вертикальных линий
На плоскость улиц
опустилась.
Дожди и те уже давно
гостили,
А тут вдруг ливень —
настоящий ливень!
В троллейбусах
шумливая веселость
И теснота — битком
набит ковчег.
А ливень за оклицу
направил бег,
И гром оттуда подает
свой голос.

НА стіл редактора журналу «Вісник хірургії», який видається у Ленінграді, ліг рукопис статті «Реплантація і приживлення відірваної гомілки людини». Автор її — колектив лікарів Ярославського медичного інституту, який провів унікальну операцію приживлення гомілки Юрію Єрохіну. Прізвище статті в Ленінграді один з керівників цієї операції, професор Микола Мітунін.

Кореспондент Ленінградської газети «Смена» попросив професора відповісти на декілька запитань.

— ЯК ПОЧУВАЄ СЕБЕ ЗАРАЗ ЮРА ЄРОХІН?

— Стан Юри хороший. Юнак бадьорий, багато читає.

Образливо, значаю, постраждали так, як це траплялося з Єрохіним. Він їхав додому на

ров'я, Юра не курив, серце, печінка, нирки, легені — ідеальні. У потерпілого до того ж не було інших пошкоджень — черепа, грудей, живота, що часто характерні для дорожніх катастроф. Доставили його в клініку порівняно швидко, через 40 хвилин.

По-друге, і лікарі в принципі були готові до такої операції. Бригада травматологів, якою керував я, має досвід реконструкції тяжко пошкоджених кінцівок. Це питання розробляється в моїй докторській дисертації, яку я захистив у 1967 році в Ленінградському санітарно-гігієнічному медичному інституті після того, як вісім років був завідувачем травматологічної клініки.

У кінці минулого року в світі було зареєстровано 19 випадків приживлення відірваної руки. А ось про приживлення ноги читати ще не доводилося.

— НАСІЛЬКИ ЦЕ РИЗИКОВАНО?

— Ризик у кожен хірург при будь-якій операції. Навіть маленькій недолік може привести до трагедії. Виділяючи розчавлені колінний суглоб, ми з'єднали бедерну і велику гомілкову кістки довгим (сантиметрів 65) плоским титановим стержнем, зшили в двох місцях артерію, потім — вени, встигли вкласти за 5 годин, м'язову тканину, як відомо, живе без кровообігу 6 годин. Але сама операція — це лише пісправля. Друга половина — виходити хворого. Це було нелегко. Наведу лише один факт: протягом перших шести крихітних днів довелося чотири рази робити переживання кріплі.

Після другої операції і вилучення Юра зможе продовжувати навчання в Ярославському професійно-технічному училищі № 7.

— СКАЖІТЬ, ПРОФЕСОРЕ, ЯКИМИ ТЕХНІЧНИМИ ЗАСОБАМИ ВИ КОРИСТУВАЛИСЬ ПІД ЧАС ОПЕРАЦІЇ?

— У нас був чудовий судинношляховий апарат, той, про якого за рубежем говорять як про «радянський хірургічний супутник». Був підмінний наркозний автомат — апарат з штучною вентиляцією легень (до речі, його роблять на Ленінградському заводі «Красногвардеец»), він безвідмовний, а отже в даному разі наркоз продовжувався 6 годин. Крім того, була можливість користуватися аналізами лабораторії штучної нирки, що входила до складу другого медичного закладу Ярославля — обласної лікарні.

...В той же день Микола Мітунін виступив з повідомленням про проведення в Ярославлі операцію на засіданні Ленінградського наукового товариства травматологів-ортопедів.

(Ленінградська «Смена» — АПН).

СВІТЛО ЗІРКИ УЛУГБЕКА

Після землетрусу 1966 року в Ташкенті, в системі республіканської Академії наук був заснований інститут сейсмології, в якому кистям наукового інституту стали спеціалісти місцевої сейсмічної станції.

Ташкентці вже давно сплять спокійно: землетрус, який давав відчутні поштовхи протягом року, перестав їх турбувати. Трагедія міста поступово відходить у минуле. За сім років тут споруджено п'ять мільйонів квадратних метрів добротного, сейсмостійкого житла.

І лише вчені-сейсмологи знають, що ташкентський землетрус продовжується: істма-нема, та й затреться реєстраційні стрілки приладів.

Земля наша кружна, мов сталь, і здатна «маневрувати» окремими ділянками свого величезного тіла. Це доведено цікавим експериментом, проведеним співробітниками нашого інституту в околицях Самарканда.

П'ять століть тому великий вчений і мислитель Улугбек побудував під Самаркандом астрономічну обсерваторію, що дивувала на той час своєю досконалістю. Релігійні мраківби вбили Улугбека, знищили його унікальне дітище. Археологи знайшли залишки обсерваторії разом з її серцем — секстантом Фахрі. Мільйони туристів спеціально приїждять побачити це диво середньовіччя. Але для нас, вчених, воно є живою зброєю науки.

Улугбек встановив гігантську дугу секстанта точно по меридіану, що проходить через Самарканд. Нині з'ясовано, що інструмент секстанта відхилення від початкового положення на кут, що дорівнює 10 мінутам. Можливо, Улугбек помилився? Проте це неможливо. Улугбек виконував свої підрахунки ретельно: визначена ним тривалість середньої години, вираженої в зоряному часі, точно співпадає з сучасними значеннями.

Чи не зазнав змін азимут секстанта Фахрі під час розбійницького руйнування обсерваторії? Інженерно-геологічні дослідження заперечують і це: секстант змонтований з міцних кам'яних порід. Спираючись на це, сейсмологи дійшли висновку: Улугбек встановив свій секстант точно по меридіану, а нинішнє відхилення на 10 мінут відповідає повороту земної кори в околицях Самарканда.

Узагальнюючи результати досліджень, сейсмологи інституту розробили спосіб геодезичних вимірів, що допомагають виявити сучасні оберти земної кори. Спосіб цей вже опробований у штучних умовах.

Так світло зірки Улугбека (вчений свого часу був однією з найяскравіших зірок в науковому світі) допоміг нам, його нащадкам, зробити ще один вклад у науку.

Г. МАВЛЯНОВ,

дійсний член Академії наук Узбецької РСР. (АПН).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 1 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Програма передач. (М). 9.05 — Ранкова гімнастика для школярів. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для дітей. Концерт фольклорного ансамблю Бухарестського Палацу мистецтв. (М). 10.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 11.00 — «Музичний кіоск». (М). 11.30 — «Важка посада». Телевізійний парис. (М). 11.45 — Кольорове телебачення. «Дактарі». Телевізійний багатосерійний художній фільм, 19 серія. «Велике полювання». (М). 12.30 — Зустріч юнкорів телестудії «Орлітко» з Героєм Соціалістичної Праці академіком А. М. Колмогоровим. (М). 13.00 — Музична програма. «За листами гладыша». (М). 13.45 — «Ділові люди». Художній фільм. (М). 15.15 — «Творчість народів світу». (М). 15.45 — «Сільська година». (М). 16.45 — Кольорове телебачення. «Казка про золотого Півника». Мультфільм. (М). 17.15 — «Літературні зустрічі». К. Чуковський. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 19.00 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Москва) — «Аратар» (Ереван). II тайм. (М). 19.50 — Кольорове телебачення. «Артотот». Естрадна програма. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінопанорама. (М). 23.00 — Кольорове телебачення. Кубок СРСР по академічній грі. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.45 — «Торжество ленінських принципів радянської зовнішньої політики. Передача перша. (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Творчий звіт майстрів мистецтва та художніх колективів Івано-Франківської області. (К). В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 22.00 — Першість СРСР з футболу. «Динамо» (Київ) — «Торпедо» (Москва). II тайм. (К). 22.45 — Інформаційний огляд «На лапах республіки». (К). 22.50 — Програма «Час». (Відеозапис). (М).

ПОНЕДІЛОК, 2 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 15.40 — Кольорове телебачення. Прем'єра документального фільму «Десята весна Руанди». (М). 16.30 — Наука — сільському господарству. (М). 17.00 — Для школярів. «Вогнище». (М). 17.30 — До 90-річчя з дня народження Йосифа Сталіна. «Федір Гладков». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Оголошення. (Кіровоград). 18.15 — Марієтська ГРЕС. Телефільм. (Кіровоград). 18.30 — «Театр фойє». (Кіровоград). 19.15 — «Міжнародна панорама». (М). 19.45 — Кольорове телебачення. «Тіні зникають опівдні». Телевізійний багатосерійний художній фільм. (3 серія). (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Заключний концерт переможців Всесоюзного конкурсу молодих виконавців народної пісні і виконавців на народних інструментах. (М). 23.00 — Новини. (М).

ВІВТОРОК, 3 ЛИПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Телевізійний багатосерійний художній фільм «Дактарі». (США). 20 серія. «Помста Джуді». (М). 10.30 — Кольорове телебачення. Співають З. Анджеліда та І. С. Данилюк. (М). 11.00 — «Очевидне — неможливе». (М). 12.00 — Для дітей. «Забави манарівників». (Калінінград). 12.30 — «Шодеши змагання». (М). 18.00 — «Горбоносик». Вистава піонерського лялькового театру «Дружини». (К). 17.30 — «Я — громадянин». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Оголошення. (Кіровоград). 18.15 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.30 — «Кіровоградщина на спортівна». (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Кольорове телебачення. Концерт радянської пісні. (М). 19.50 — Кольорове телебачення. «Тіні зникають опівдні». Багатосерійний художній фільм. 5 серія. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — О. Корнійчук. «Платон Кречет». Вистава Харківського театру ім. Шевченка. (М). 23.00 — Чемпіонат СРСР з сучасного п'ятиборства. По закінченні — новини. (М).

ЛИШИЛОСЯ

ЗШИТИ

НЕРВИ...

мотоциклі по залізничному мосту через Волгу. Був вітер, слухав. Юра замера і вирішив обігнати легкову автомашину. Вийшов із ряду — і тут же відчув сильний удар... Побачив свою ногу на фарі пантаного автомобіля і втратив свідомість... Ми зробили все, що змогли: прижили гомілку. Тепер йде підготовка до другої операції — потрібно ешити нерви на нозі.

— КОЛИ УНІКАЛЬНІ ОПЕРАЦІЇ В МЕДИЦИНІ ЗАКІНЧУЮТЬСЯ ВДАЛО, І ЛЮДИ ДІЗНАЮТЬСЯ ПРО ІХ РЕЗУЛЬТАТИ ІЗ ЗАХОПЛЮЮЧИХ СТАТЕЙ КОРЕСПОНДЕНТІВ, ВСЕ ЗАДЕРЖАЄ НЕ ТАКИМ ВЖЕ І СКЛАДНИМ І В КРАЙНЬОМУ РАЗІ В МАЙБУТНЬОМУ МОЖЕ ЛЕГКО ПОВТОРИТИСЯ. МОВЛЯВ, ТЕПЕР, ЯКЩО І СТАНЕТЬСЯ НЕЩАСТЯ — ПРИЖИВЛЯТЬ НОГУ, І СПРАВИ КІНЕЦЬ...

— Ні, все значно складніше. Обставини сприяли цій операції. По-перше, хворий молодий, йому 16 років. У нього відмінне здо-

● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

● ДЛЯ ДОПИТЛИВИХ

ЧИ ПОТЕПЛІЄ В АРКТИЦІ?

З деяких пір почали говорити про потепління клімату на Північному полюсі.

Через двадцять років в Арктиці дійсно почнеться період потепління. Він триватиме сорок років. В той час окремі айсберги відступлять. Зараз, як свідчать дослідження, починається повільне, але неухильне похолодання. Льодова площа все збільшується. Наскільки стійкий цей процес, важко нині сказати.

Гіпотези про потепління в Арктиці — наслідок незви-

чайного літа і осені минулого року. Так, в серпні 1972 року у Мурманську тротує у термометрі піднімався до 30 градусів, а до середини січня того ж року на Кольському півострові не було снігу. Але то було тимчасове потепління, яке не відхиляється до льодового від норми. Арктично зима цього року була навіть однією з найсуворіших. Це говорить на користь того, що не помічається потепління в Арктиці.

«Народна младеж» (НРБ).

ПОЖЕЖА У ВИСОТНОМУ БУДИНКУ

Така пожежа ще не траплялась, але може трапитись. Якої ж довжини повинен бути пожежний шланг? Шланг теоретично можна збільшувати до безмежності, але в практиці це неможливо, тому що із збільшенням їх довжини різко підвищується тиск води на брезентові стінки. Як лише англійська преса, дослідна станція в Бермуді знайшла спосіб, як вирішити цю проблему. В воду додається «мастило» у вигляді мікроскопічних поліетиленових кульок, що дозволяє вдвічі збільшити довжину шланга при незмінному тиску води.

(АПН).

ПАШО — СИН СІВІТРИ

Слони дуже рідко розмножуються в неволі. Кожен такий випадок, тим більше в середніх широтах, відразу привертає увагу зоологів, не лише байдужими і відвідувачів зоопарку.

Госці столичного зоопарку Болгарії прагнуть побачити індійське слоненятко Пашо. Новонароджене важив усього лише... 90 кілограмів. Перші 5—6 днів воно акліматизувалося в приміщенні, а потім уже шкутильгало за своєю матір'ю Сивітрі. Харчується Пашо материнським молоком. Слонох, крім свого щоденного 85-кілограмового раціону, одержує багато добавок у вигляді свіжих овочів.

(«Софія-прес» — АПН).

МЕХАНІЧНА РУКА КОМП'ЮТЕРА

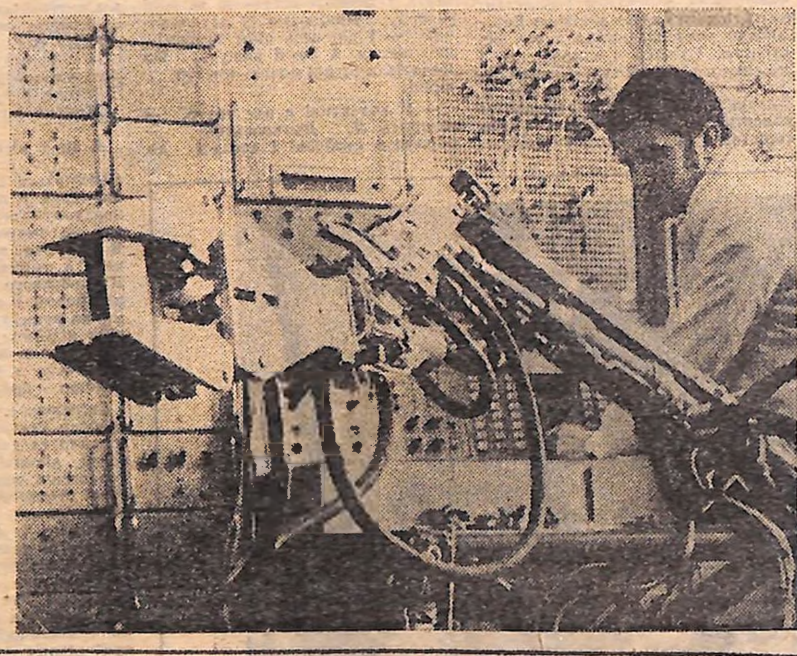
Група інженерів кафедри електронно-обчислювальних машин Ленінградського інституту авіаційного приладобудування створила автономну модель робота-маніпулятора, призначеного для автоматизації ручних допоміжних робіт в різних галузях промисловості. Він здібний працювати в агресивних середовищах, в ковально-пресовому і ливарному виробництві, на великих глибинах в морях і океанах, при геологічних дослідженнях по відбору зразків порід і ґрунту. Його можна включати в склад автоматичних виробничих ліній.

«Механічна рука» здібна піднімати і пе-

реміцати пантажі вагою від декількох грамів до 30 кілограмів з швидкістю до одного метра на секунду. Робот універсальний. Його можна переносити з цеху в цех, підключати від однієї автоматичної лінії до іншої або до різних верстатів.

Для управління роботом можна застосувати будь-яку цифрову обчислювальну машину середнього класу. Один такий комп'ютер здатний обслужити декілька маніпуляторів незалежно від заданої кожному із них програми.

На знімку: інженер Ленінградського інституту авіаційного приладобудування Ілля Перлов досліджує робот-маніпулятор. Фото В. ЦЕЛІКА, АПН.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу літв. і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-67.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глинки, 2.

ПОГОДА

Вдень 30 червня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність, в східних районах в другій половині дня невеликий дощ, можлива гроза, вітер північний 5-9 м/сек. Температура повітря по області 25-29, по місту 26-28 градусів.

За даними Українського бюро погоди 1-2 липня передбачається невелика хмарність, без опадів. Вітер південно-західний 5-10 м/сек. Температура повітря — вночі 14-19, вдень 27-32 градуси.